

автора при изучаването на първото българско царство. Разгледани сж главно политическата и църковната история. Златарски е написал, освенъ това, редица монографии. Той е опиталъ силитѣ си и въ областта на нѣкои отъ спомагателнитѣ исторически дисциплини: историческата география, нумизматиката, хагиографията, хронологията; въ областта на тази последната той е авторъ на една любопитна теория въ свръзка съ лѣтобройната система на българитѣ презъ сръдновѣковието. Той е познатъ сжщо като издателъ на нѣкои исторически текстове. Особено плодотворна бѣ дейността на Златарски презъ последнитѣ години на неговия животъ. Развоятъ на българската историческа наука презъ последнитѣ десетилѣтия е тѣсно свързанъ съ личността и научната дейностъ на неотдавна починалия ученъ. Съ изчезването на проф. В. Н. Златарски, би могло да се каже, се приключва онзи периодъ отъ развой на нашата историография, който бѣ наченатъ още отъ М. Дриновъ, и за който е повече или по-малко отличително влиянието на руската историческа мисль и на нейнитѣ научни методи.

За сегашното състояние на българската историческа наука могатъ да бждатъ дадени само нѣкои общи сведения. Почти всички учени, работници въ тази областъ, сж групирани около Държавния Университетъ и Народнитѣ Библиотеки и Музеи въ София и Пловдивъ. Прякъ наследникъ на проф. В. Н. Златарски е д-ръ П. Никовъ, професоръ по българска история въ Софийския университетъ. Той се занимава главно съ историята на второто българско царство, времето на турското владичество и на Възраждането¹¹⁹).

отъ сжщия томъ излѣзе презъ 1927 год. (in-8°, XVI+893) и излага епохата *Оиъ Славѣнизацията на държавама до падането на първошо царство* (852—1018). Накрая (791—878) сж дадени 15 притурки и библиография. Вториятъ томъ бѣ обнародванъ презъ 1934 год. (in-8° XX+565). Той обгръща историята на *Бълмариа подъ византийско владичество* (1018—1187). 1. *Епоха на възсѣданията*. — 2. *Епоха на ромеизацията*. — 3. *Борба за освобождение*. Съдържа (485—547) 19 прибавки и библиография. Третиятъ томъ е готовъ за печатъ, а за четвъртия сж събрани бележки и материали.

¹¹⁹) Биографични данни и указания за обнародванитѣ отъ него трудове до 1929 г. могатъ да се намѣрятъ въ АлмСофУн, 138—140. Следъ тази година проф. П. Никовъ е обнародвалъ, между другитѣ, следнитѣ статии и книги: *Бълмари и шашари въ сръдниитѣ вѣкове* (БИБ, II, 3, 1929, 97—141); — *Сждбата на северозападнитѣ бълмарски земи презъ сръдниитѣ вѣкове* (ibidem, III, 1, 1930, 96—153); — *Възраждане на бълмарския народъ. Църковно-национални борби и поспѣхения* (in-8°, XI+351, София 1930); накрая (335—340) сж дадени библиографски указания. —